

Душа вище, ніж політика

МАЛО не два роки збігло відтоді, як наша газета розповіла про полтавського письменника Володимира Шкурупія, котрий несподівано відкрив у собі дар зцілителя [ЗП від 14.10.1990 р.]. Читачі тоді активно зреагували на згадану публікацію. І ось — нова зустріч із решетилівським диваком, як дехто його називав.

— Володимире, що змінилося протягом цих двох років у вашому житті?

— Змінилося надзвичайно багато, тому що шлях, на який вийшов і рухаюся, безкінечний. То був час, коли я тільки починав як зцілитель. Тодіше було б сказати, — як той, кому дано, тому що не можу сказати про себе, що я просто зцілюю, адже спектр того, що дано, настільки широкий, що його не можна вмістити в одні рамки: це і лікування шляхом енергії як індивідуальне, так і великої маси людей без будь-якого втручання в їхню свідомість (що дуже суттєво), і бачення не просто якоїсь болячки, — то відповідає ж і спілкування, і записування, і перебування... Із ким? Це можна пояснити, але чи потрібно? І як перевірити, щоб перевірити істинність? Адже, повторюю, — я той, кому дано.

А записується безгolosа думка, алеті знаєш, коли саме, з ким ведеш розмову, чийого слухаєш. Треба мати силу і знання, як перевірити, хто прийшов: духовна сутність святих небесних сил чи під її образом нечиста сила. Але це велика окрема розмова. Сподіваюся, що читачі журналу «Великдень» (який я видаю) познайомляться багато з чим із того, що мені дається. Але, звичайно ж, до певної межі...

У мене була давня мрія в моїм другом Васею Левчицьким — видавати журнал молодих письменників. Ми намагалися дещо зробити, та в ті часи навіть мрія про це була крамольним ділом. Тепер вона здійснилася, хоча дещо в іншому ракурсі — я відважився зробити видання як духовно-релігійне, так і духовно-світське, загальнохристиянське; «Великдень» спрямований на духовне відродження людини, нації. Подібного видання в Україні ще не було. В ньому я також буду друкувати тексти послань, розповідей, «Життя Всесвіту», «Слово про Бога», інше. Хто з вірою ставитиметься, то ще зможе через нього і допомагати із здоров'ям самому собі. Там про це говориться. Цей журнал — витання для всіх.

— Ви кажете: подібного видання не було досі. А «Наша віра»?

— Це гарна газета, яка працює для зміцнення нашої національної православної церкви. До речі, Христос, наставляючи перших святихників серед різних народів, велів їм правити служби мовою того народу, серед якого вони брали. Та й обиралися перші єпископи із корінного населення. Але я хрещений і введений у хрест у Руській православній церкві, вона дала мені життя, в ній я отримав силу, захист, і тому зараз у дуже скрутному становищі, в яке мене, як і всіх інших мислячих віруючих, поставили ієрархи церкви. Але я сподіваюся на їхню мудрість і гадаю, що вони, врешті, з'являть так, як того вимагає їхня істинна совість і Україна, Саме Україна.

А конкуренції я не боюся як у видаванні журналу, так і взагалі. Кожна людина — то особистість із власним світоглядом і напрямком думок, а коли не є, то читає не може цього не чувати.

— Крім «Великдень», ви, здається, ще щось збирається видавати?

— Так, готова до друку (є й оригінал-макет) газета журнального типу на 16 сторінок «ВІЗ» (Всеукраїнський інформаційний збірник). Кожній номер цього видання буде присвячуватися окремій тематикі. Перший номер зацікавить господарів садаників, данників, квітниківів, домогосподарок. В ньому різноманітні поради. Наступний номер — народна медицина, народні засоби лікування. Як, скажімо, у Володимира Пархоменка, нашого земляка із Ново-Оржицького, який зібрав, лікуючи себе і сім'ю, практичні засоби народного лікування. Здається, «Молода гвардія» дещо друкувала. Скажімо, як розсіяні із швидкістю димав, чи екзему. Далі «ВІЗ» розповідатиме про біоенергетику, секрети садівництва, по-

дасть народний календар — унікальну річ, підготовлену киянином, Міщенком. Календар, думаю, особливо зацікавить учителів-біологів. Ще виходитиме «Писанка» — журнал духовного спрямування для дітей. Сподіваюся, що мого співробітництва із Лубенською друкарнею, яку очолює чудова людина — Таїса Язовицька, і Полтавським територіальним виробничим об'єднанням молодіжних формуваль, керівниками якого є Юрій Нагоєвський та Юрій Сидорик, принесе користь людям, і що названі видання придатуть до душі і батькам, і дітям, і педагогам.

— В інформації, яку ви отримуєте, є щось про майбутнє України?

— Мені було сказано: «Твоя справа — духовне і тілесне зцілювання». Чесно кажучи: мій вихід від політики значною мірою пов'язаний саме з цим. Моя справа — душа людини. Душа вище, ніж політика, хоча, зрозуміло, впливає і на політику. Не можна відстоювати національне тільки кров'ю і насильством. Згадаймо хоча б Махатму Ганді. Індію побудували мирним шляхом, і не така вже це нині слабка держава. Щастя ненавистю не досягнеш... А щодо України, то голоду не буде, хоч і лякають нас астрологи. Не можна цього робити, я проти. Не слід нахвалити негативну інформацію, розпалювати масовий психоз, це порушення етики — і всеосмічної, і всекосмічної. Маєш певну інформацію, скажімо, про Чорнобиль, — передай її тим, від кого залежить ситуація, хоч би й уряд. А не нагнітай страху, заробляючи авторитет.

— А якщо перейти від народу до окремої особистості — їй, теж не варто пророкувати самій собі нещастя?

— Звичайно. Воістину все в світі матеріальне. Думка, тобто інформація, — теж. Тому не слід перекохувати себе, що ти незара, приміром, чи накликаєш біду. В першому випадку повніться спустошення душі і падіння, а в другому — приде біда. Адже, повторюю — все у світі існує і вимірює матеріальне, і невидиме, яке теж матеріальне. Думка ваша, навіть окремих звук, уже річ матеріальна. Однак якщо людина вважає себе обдарованою, а нічого не робитиме, а лише чекатиме, що блага самі випадуть із неба, то теж нічого доброго не вийде. Так думаючи, ти ж — і робиш. Але ти робиш діла добрі, примножуючи ними славу Богу! Адже, як мовиться у євангелію Писемні: без добрих діл немає віри істинної. А віра творить чудеса. Людина у вірі істинній пробуджена душею: він зло не здатна, а на добрі вчинки повсячас. Віра — вона як опора. А немає в душі Бога; немає і заступників ні в чому. Тому нищиться і людина, і край, і природа.

Нині дехто пророкує скоре падіння нашого Президента. Я не заперечую: Україна проживе з Кравчуком сім років, пройде з ним усі тяжкі періоди і випробування у становленні незалежної держави. Протягом Кравчукові буде створено всі необхідні інституції державності — військо, кордон, національну валюту, буде закладено міцний фундамент економічного розвитку. Ми відідемо на прямю дорогу, що приведе нас до сильної і незалежної держави. Україна стане однією з провідних цивілізованих держав Європи і світу. Лиш не вняти — треба, а засуквати рукави всім і трудитися. А також підтримувати Президента. А та інформація яку подають... Вона невірна і чиниться, гадаю, із злим умислом. Дехто хоче довести українцям, що вони, мовляв, не здатні навіть асанути обдарованого керівника із свого середовища. Але ж ми знаємо, що гетьмани, на відміну від царів, були одними із найвідоміших людей свого часу в Європі, закінчували університети, знали не одну іноземну мову. Кравчук робить свою справу мудро, уважливо, спокійно. Це саме той керівник, який може об'єднати, згуртувати і, як свого часу Мойсей євреїв, повести українців до здійснення найсвятішої мрії — утворення незалежної і сильної Української держави.

А чому саме сім років, а не більше, і цього сказати вам не можу... Додам — на жаль, до цього часу на Україні не створено сильного інформаційно-пропагандистського забезпечення політичної незалежності. Народу потрібна ідея. А її якраз ніхто не ставить і не пропонує в повсякденному житті. З яким умислом?

— Ви нині проводите сеанси?
— Скоріше це вже провідницько-оздоровча діяльність. Хоча займаюся і лікуванням.

— А що означають неконтрольовані рухи, сміх, крики, корчі під час сеансу?

— Люблю спокійні сеанси. Так вони у мене і проходять при фізичних відчуттях в тілі практично в усіх присутніх. Тобто людина усвідомлює, що з нею дієно ведеться лікувальна робота, вона знаходиться при тямі, але і може вільно реагувати на все, що відбувається навколо. Коби людина зривається — плаче чи іноді сміється, вважаю зривом сеансу.

— Бачите ауру?

— Бачити ауру — це дуже мало, найнижчий рівень бачення. Відкріти, тобто очищені, мною люди бачать навіть нервові волокна. Я ж бачу і предметно, і не предметно. Не можу пояснити. Знаю і все. Ось ця, приміром, виразка шунка такого-то розміру, в такому-то кольорі, стані, потребує такого-то лікування. Може під час огляду піти травний рецент. До речі, реценти можуть бути і прості, і дуже складні — на кілька десятків трав. Жаль, що офіційній медицині немає до цього діла. А хотілося б працювати обопільно. Це принесло б неоцінну користь людям.

Зрозуміло, що такі здібності даються не кожному, а лише тому, хто пройшов певні випробування життям, і засвідчив себе у вірі. Мені було відкрито тоді, коли я увірвався у Ісуса Христа істинно. Він зайняв всю мою душу, свідомість, а моїм — час. Хоча багато чого досягають і ті, хто продав свою душу сатані. Це трапляється з тими, хто не має віри в Бога. Адже без віри немає опори, і як можна оборонитися від нечистого і спокус, які він насилає?

Краса Ісуса Христа в образі людини — це щось немовно чарівне, тепле, любяче, відліти від Нього — пекло для душі. Але, ж відходять...

— Ви — віруюча людина. Скажіть, чому віруючі, як правило, дуже миролюбні, навіть із співчуттям ставляться до невіруючих, а ті, хто не вірує, навпаки — агресивні, злісні?

— Бо невіруючі — із сатаною. Я вже говорив: із Богом в душі можна бути лише за умови ширшої віри в Нього. Але мало вірити, що Він є. Треба ще щоденно доводити — життям праведним, молитвою, каяттям у сподільних гріхах, із страхом Божим не чинити неправедних діл, бо ось Він стоїть поряд і бачить усі твої вчинки і порухи душі і тіла. Слід хоч раз на тиждень ходити до церкви і завжди пам'ятати, що душу від скверни гріховної очищає лиш Сам Господь в храм Божому через священника. Невіруючі ж — із сатаною. Тому так легко з нічого рвануться — лють, злобствують, ненавидять. З вірою ж Божою людина витримує всі випробування. Кажу вам — істинний патріот не той, хто ненавидить, а той, хто любить.

— Ви оптимістично дивитесь в майбутнє?

— Я невинуваний оптиміст. А віра Божа змінює що якесь душа. Кінці світу не буде, не слухайте ісеєнників. Не для того Бог-Отець творив світ, щоб зникнути його. Хіба що ми самі його зничимо. Буде кінець тому життю, яким ми жили до цього. З двотисячного року люди народжуватимуться сильнішими, гарнішими, а голівне — людьми буде відкрито більш можливості мозку, а отже, розуму, свідомості.

Переродиться яничарська покрученість українських душ. Але нам треба з цим поспішати — лишлося небагато до двотисячного року. Адже за законом Космосу той народ, який відмовився від даного йому Богом власного «Я», має зникнути. Закон Космосу не порушити, вони не змінюються навіть Самим Господом Богом, їхнім Творцем. Тож хто тоді ми, щоб їх змінювати?

Хотів би побажати людям з вірою Божою, з образом Ісуса Христа в душі іти по життю, трудитися і в полі збирати свого їсти хліб свій. Тільки віра і любов, а ще праця врятує людину від сповзання в тваринний світ. З Богом, люди добрі. Амінь.

Розмову вела
Т. ДЕНИСКО.